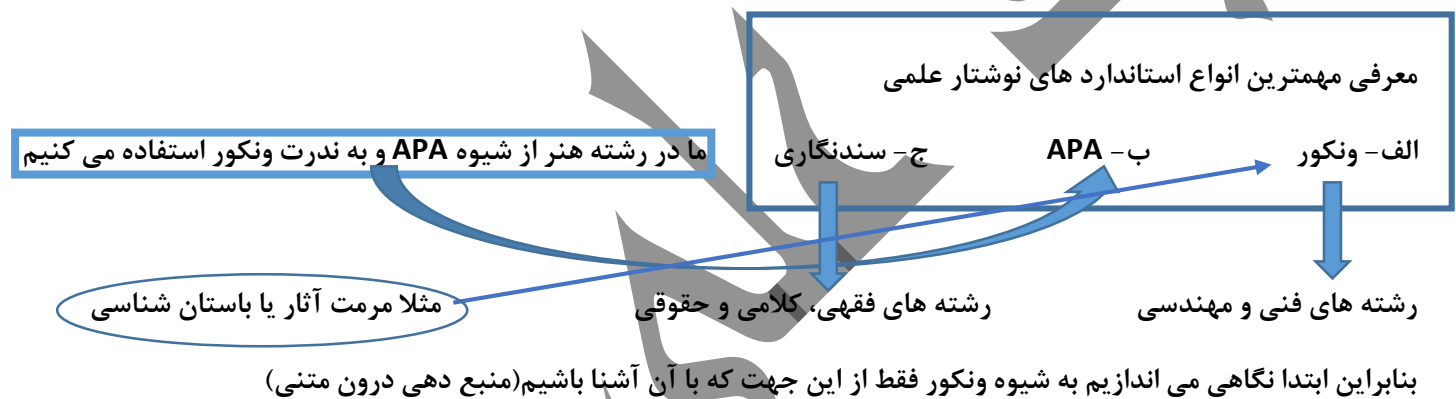
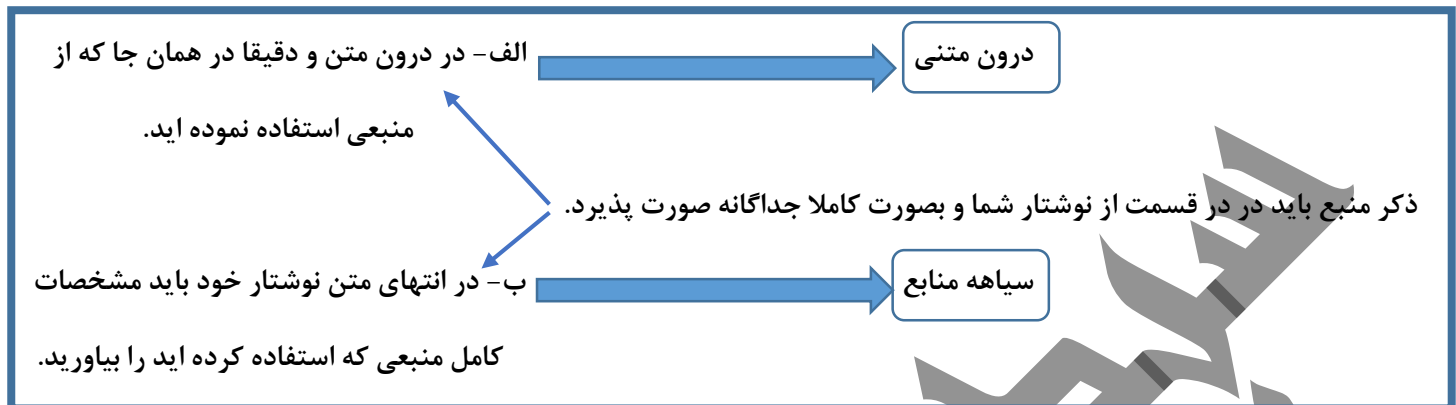

- روش تحقیق

در یک مطلب علمی شما باید ارجاع دهی داشته باشید. به این معنی که از هر منبعی که استفاده می کنید می بایست منبع آن را ذکر کنید.

منبع دهی درون متنی به روش ونکور

در این روش منابع را در سایه لیست شماره گذاری می کنند و در انتهای هر خط یا پاراگراف فقط داخل براکت شماره آن را ذکر می کنند.

مثال:

اولین مطالعات در خصوص فشارپذیری منسوجات براساس فشار پذیری توده الیاف پشم صورت گرفت. اسکافیلد در سال ۱۹۳۸ اولین مدل در این خصوص را ارائه کرد [1]. حدود ۵ سال بعد، ون وایک تکنیکی را بر اساس تئوری خمش یک لیف منفرد و به صورت یکسان ارائه داد [2]. بست و هوفمن برای اولین بار تئوری فشارپذیری پارچه را براساس دانسیته نخ در پارچه و انعطاف پذیری سفتی آن در سال ۱۹۵۱ شرح دادند [3]. در همین راستا کولب در سال ۱۹۵۳، سه گرم از الیاف را در یک سیلندر به قطر نیم اینچ زیر فشار $100,000 \text{ Lbf/in}^2$ برای ۱ دقیقه قرار داد و سپس نیرو را حذف کرده و ضخامت توده الیاف را پس از بانزده دقیقه اندازه گیری کرد [4]. در همان زمان و در حدود سال ۱۹۵۳، بوگاتی و همکارانش مدلی هیپربولیک را برای رابطه فشار- ضخامت پارچه ارائه دادند. حدود ۳۰ سال بعد از آن هولیس و بروان رابطه هیپربولیک ارائه شده توسط بوگاتی را بسط داده و آنرا اصلاح کردند [5].

[1]- ح. معدنار، "بررسی تئوری های فشارپذیری پارچه و روشهای اندازه گیری آن"، سمینار کاشناسی ارشد، دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)، ۱۳۷۹، صفحات ۶ تا ۱۵ و ۲۰ تا ۲۳ و ۲۸.

[2]- K.I. Jacob, D. McDowell and G.Tech, "Compressive Behavior of Fiber Assemblies", National Textile Center Annual Report, November 2003, NTC Project: F02-GT04, P.P 1-10.

[3]- J.Hu and A.Newton, "Low-Load Compression Behavior of Woven Fabrics", J.T.I, No.3, 1997, p.p.209-225.

[4]- W.E. Morton and J.W.S. Hearle, "Physical Properties of Textile Fibers", London, The Textile Institute, Second Published, 1975, p.p. 431,349-352,465,466,461.

[5]- Y.J.Jong and T.J.kang, "Analysis of Compressional Deformation of Woven Fabric Using Finite Element Method", J.T.I, No.1, 2001, p.p. 1-15.

فرمول آن به صورت ← (نام خانوادگی نویسنده، سال انتشار : شماره صفحه) ← مثال : (حسینی، ۱۳۹۸ : ۱۰۶)

مثال ۱: از صفحه ۲۲۳ کتاب زیر در نوشته خود استفاده کرده اید:

در انتهای پاراگرافی که از این کتاب استفاده کرده اید منبع دهی درون متنی می کنید به صورت:

(فناپی، ۱۳۸۷: ۲۲۳)

مثال ۲: از صفحه ۱۱۸ کتاب زیر در نوشته خود استفاده کرده اید. منبع دهی درون متنی آن:

(مجبایی، ۱۳۸۹: ۱۸)

(دکتر مجبایی، ۱۳۸۸: ۱۱۸)

یا

(مجبایی، ۱۳۸۸: ص ۱۱۸)

توجه (۱): فقط نام فامیل ذکر می شود. در متون علمی القاب مثل استاد، آقا، جناب، خانم، دکتر، مهندس و غیره به هیچ وجه نداریم.

توجه (۲): فقط شماره صفحه می آید. یعنی نمی نویسید صفحه یا ص

نکته بسیار مهم: منبع دهی درون متنی فقط منبع را اشاره می کند. برای آگاهی از مشخصات کامل منبع باید به سیاهه منابع رجوع شود.

حال ممکن است کتابی با دو نویسنده را استفاده کرده بودیم.

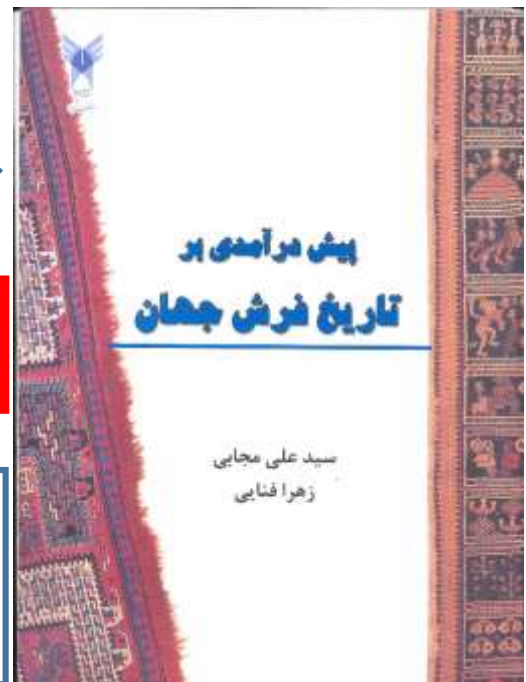
مثال از صفحه ۳۵۷ کتاب روبرو در نوشته خود استفاده کرده اید. منبع دهی درون متنی:

(مجبایی و فناپی، ۱۳۸۸: ۳۵۷)

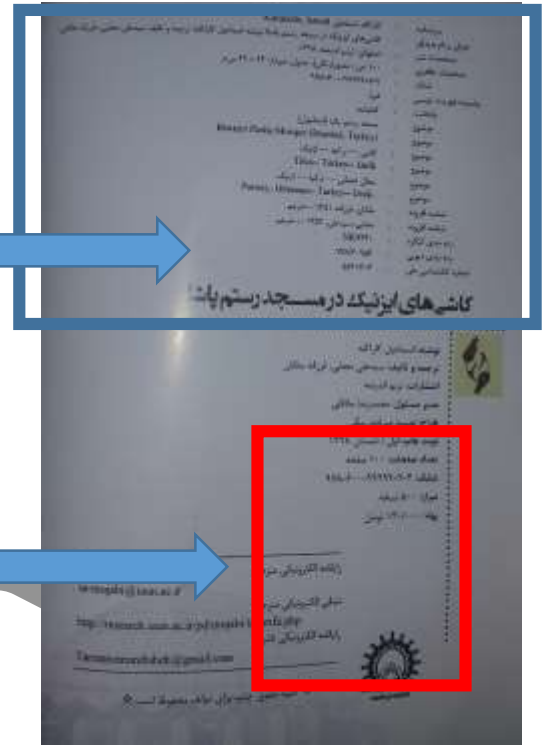
یعنی زمانی که دو نویسنده داریم باید اسم آنها را با و بهم چسبانده و بیاوریم.

توجه (۳): ترتیب نام باید دقیقا به همان ترتیبی باشد که در شناسنامه کتاب آمده است. نویسنده اول سهم امتیاز بیشتری از کتاب را بر عهده دارد.

در هر کتابی در صفحه اول آن شناسنامه کتاب و فیبا و شابک (شابک پشت جلد می خورد) آن ذکر شده است. شما برای منبع دهی درون متنی باید به شناسنامه کتاب استناد کنید. فیبا و شابک استاندارد هایی است که توسط ناشران مورد استفاده قرار می گیرد.

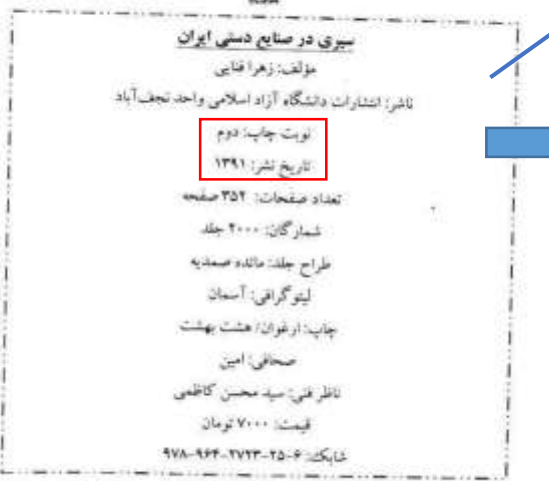
گاهی اوقات کتاب چاپ اول نیست. به عبارت دیگر کتاب برای اولین بار در یک سال چاپ و سپس در سال های بعدی مجددا چاپ شده است. در این حالت باید از همان نسخه ای که استفاده کردیم، سال نشر را استخراج و بیان کنیم.

فیبا

شناسنامه کتاب

پس می شود (فناپی، ۱۳۹۱: ۲۳۳)

گاهی اوقات ممکن است کتاب بیش از دو نویسنده داشته باشد. در این حالت نام خانوادگی نویسنده اول آمده و بقیه را با عبارت همکاران بیان می کنیم.

سه نویسنده دارد، پس می شود:

(بصام و همکاران، ۱۳۸۳: ۱۱۸)

گاهی اوقات شما به چند صفحه پشت سر هم ارجاع درون متنی می خواهید بدهید. در این صورت صفحات با یک خط تیره از هم جدا می گردد.

مثلا: (مجابی و فناپی، ۱۳۸۸: ۳۵۷ - ۳۶۰)

گاهی اوقات به چند صفحه غیر پشت سر هم ارجاع درون متنی دارید که با و از هم جدا می شوند

مثلا: (مجابی و فناپی، ۱۳۸۸: ۳۵۷ و ۳۶۵)

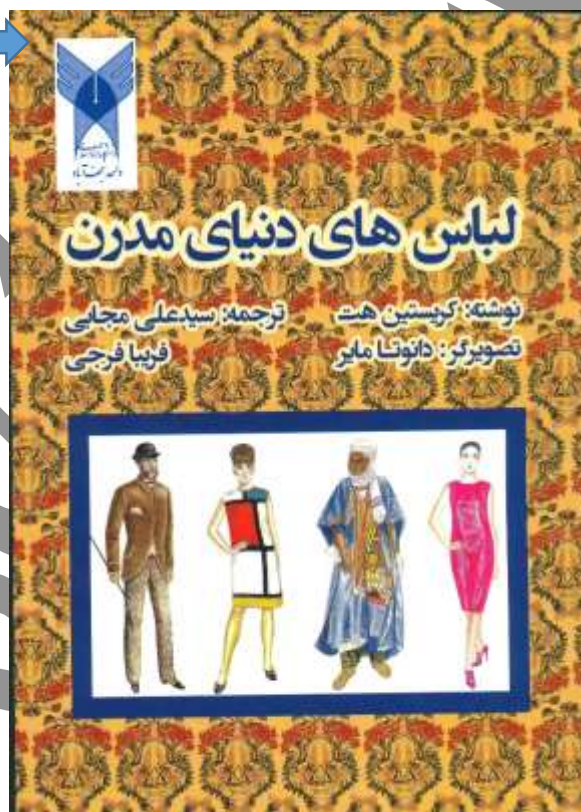
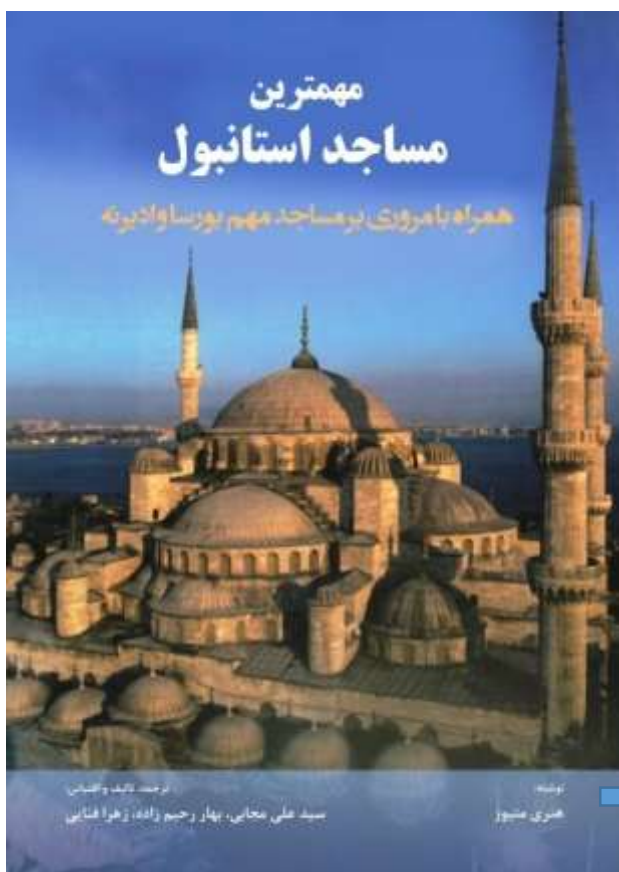
گاهی اوقات شما می خواهید به دو منبع همزمان ارجاع درون متنی داشته باشید در این صورت دو منبع را با واژه ؛ از هم جدا می کنید.

مثلا: (مجابی و فنایی، ۱۳۸۸: ۱۲۳؛ فنایی، ۱۳۸۷: ۱۰۲)

اما شما ممکن است با کتاب های ترجمه هم کار بکنید. کتاب های ترجمه به صورت فارسی آمده و نام خانوادگی نویسنده در ارجاع دخی درون متنی نمی آید.

مثال:

(هت، ۱۳۹۶: ۹۸)

می شود (متیوز، ۱۳۹۸: ۲۱۱)

گول نخورید که سه تا مترجم دارد!

نکته: اگر از منبعی به زبان لاتین هم استفاده نمودید باز همین قوانین صادق است.

مثال: (Smith, 2005: 33) یا (Smith et al, 2004: 98)

نکته بسیار بسیار مهم: ارجاع درون متنی جزئی از جمله قبلی خود است. پس در سطر بعد نوشته نمی شود و نقطه آخر جمله بعد از ارجاع درون متنی می آید.

این کتاب من است.

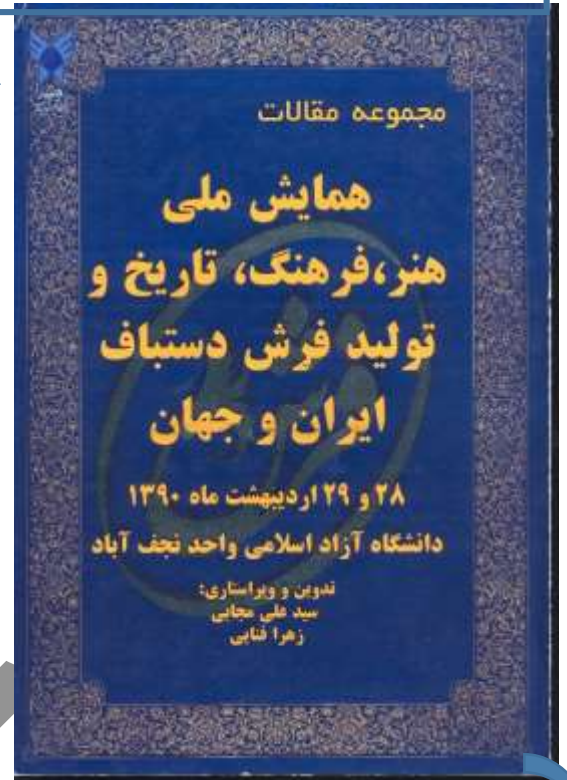
این کتاب من است (مجیدی، ۱۳۹۹: ۱۲).

این کتاب من است. (مجیدی، ۱۳۹۹: ۱۲)

(مجیدی، ۱۳۹۹: ۱۲)

برخی از کتاب ها مجموعه مقالاتی مستقل از نویسندگانی متفاوت هستند. این ها اگرچه ساختار کتاب دارند اما به روش مقالات ارجاع دهی درون متنی می شوند.

در خصوص ارجاع دهی درون متنی به مقالات جلسه آتی صحبت خواهد شد. فقط بدانید که هیچ تفاوتی با کتاب ندارد ولی چند مثال از آن گفته می شود.

مثلا (فناپی و همکاران، ۱۳۹۰: ۴۶)

در این جا نیز به نام نویسندگان مانند کتاب ارجاع می شود

مثلا: (کشاورز، ۱۳۹۰: ۱۱۷)

نکته : کتاب های الکترونیکی یا مجلات الکترونیکی که ماهیت چاپی دارند اما به صورت دیجیتال منتشر می شوند نیز به همین طریق ارجاع درون متنی دارند. اما سایت های مستقل این گونه نیستند.

تمرین برای جلسه آتی:

متنی تقریبا یک صفحه در خصوص هر موضوعی که دوست دارید می نویسید و در نوشتن آن از حداقل ۵ کتاب مختلف به عنوان منبع استفاده کرده و ارجاع درون متنی را در آن بکار می برید. دو نفر از بین جمع انتخاب و فایل آنها را بارگذاری و با هم بررسی می کنیم. دقت شود فایل شما باید پی دی اف باشد.